सरजास करूषाय केरलायोत्कलैःसइ। उत्तमस्रा दशासाश्चिभोज्याः किस्क्रिन्धकैः सह ॥ ५३॥ तोशलाः कोशलाश्वेव चैपुरा वैदिशस्तथा। तुम्बुरास्तुम्बुलाखैव पटवो नैषधैः सन्ह ॥ ५८ ॥ अवजास्तुष्टिकाराश्व वीरहोषा द्यवन्तयः। रते जनपदाः सर्वे विन्धा प्रष्ठिनवासिनः ॥ ५५ ॥ अतो देशान् प्रवच्धामि पर्कतात्रयिणञ्ज ये। नी हारा इंसमार्गाञ्च कुरवी गुर्गेखाः खसाः ॥ ५६॥ कुन्तप्रावरणाश्चेव जस्मी दार्वाः सकृचकाः। चिगर्त्ता गाखवाश्चेव किरातास्तामसैः सह ॥ ५७ ॥ कृतचेतादिकञ्चाच चतुर्युगक्ततो विधिः। रतत्तु भारतं वर्षं चतुःसंस्थानसंस्थितं ॥ ५८॥ दिचिणापरतो द्यस्य पूर्वेण च महोदिधः। चिमवानुत्तरेणास्य कार्म्युकस्य यथा गुषः॥ ५८॥ तदेतद्वारतं वर्षे सर्ववीजं दिजोत्तम। ब्रह्मत्वममरेशत्वं देवत्वं मस्तस्त्रथा॥ ६०॥ सगपखसरोयोनिस्तदसर्वे सरीख्याः। स्थावराणाच्य सर्वेषामितो ब्रह्मन् गुभागुभैः॥ ६१॥ प्रयाति कर्माभूब ह्यान् नान्या लोकेषु विद्यते। देवानामपि विप्रचे सदा एष मनोरषः॥ ६२॥ अपि मानुष्यमाञ्चामो देवत्वात्प्रच्यताः क्षितौ। मनुष्यः कुरुते तत्तु यस शक्यं सुरासुरैः ॥ ६३॥